

[Knud Jespersen.]

nødvendigt, at man interesserer sig for, at hvis nogen skal have tillid til det, vi gør, så er der tale om at udvide købekraften og dermed udvide efterspørgslen for de mange almindelige mennesker. For hvad er det for noget snak, at det skulle være nødvendigt med nyinvestering? Det er ikke sådan noget, der er nødvendigt. Det, der er nødvendigt, er at sætte i gang med en langsigtet økonomisk plan, som virkelig sikrer, at der kommer til at ske noget i retning af det 6 punkts program, vi har foreslået.

Jeg skal tillade mig på denne baggrund at stille følgende:

Forslag om motiveret dagsorden:

„Idet folketinget konstaterer, at de hidtidige foranstaltninger mod arbejdsløsheden har været utilstrækkelige, således at den fortsat er af katastrofalt omfang og antager permanent karakter,

opfordrer det til, at der inden tingets sommerferie træffes nye og mere effektive foranstaltninger for at forøge beskæftigelsen,

og går hermed over til næste sag på dagsordenen.“

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Hilmar Baunsgaard (RV):

Jeg tager kun ordet, fordi hr. Knud Jespersen i sin efterhånden ekstaseagtige rus kom til at bruge den kliché, som man ved kommunisterne bruger, dette med, at beskæftigelsesproblemet er kapitalismens krise. Det er kapitalismens krise, som det er socialismens krise.

Når nu hr. Knud Jespersen taler så meget om, at det er kapitalismens krise, kan han så forklare, om det også er kapitalismens skyld, at der er hundredtusinder af arbejdsløse i Polen og hundredtusinder af arbejdsløse i Bulgarien, som er søgt til andre kommunistiske lande for at få beskæftigelse?

(Kort bemærkning).

Forespørgeren (Knud Jespersen) (DKP):

For det første er der tale om, at denne krise, man har, er kapitalismens krise. Det er da rigtig nok, at der er arbejdere i Bulgarien, Polen m. fl., der rejser rundt omkring. Men det er så sandelig også rigtigt, at det, der er afgørende i den socialistiske verden — og det håndhæves — er, at enten anviser man folk arbejde, eller også giver man dem fuld erstatning.

Men i øvrigt til orientering for hr. Hilmar Baunsgaard: det, jeg talte om, var kapitalismens krisers virkninger i vores land, og hvad vi kunne gøre for at modvirke dem. Hvis hr. Hilmar Baunsgaard og andre har nogle gode forslag til at modvirke dem, om de kunne finde dem i Bulgarien og Polen, så lytter jeg med stor opmærksomhed til denne side af sagen. Men jeg synes, vi skulle klare problemerne her i vores eget land først.

Kurt Hansen (VS):

Nu har der været mange spådomme om, hvor lang tid denne store arbejdsløshed kommer til at vare, om vi er ved at få styr på den ved årets udgang, om 1976 bliver et år, hvor man, som man fra socialdemokratisk hold kæder det, får hjulene i gang, hvor der kommer gang i erhvervslivet, gang i investeringerne, gang i produktionen.

Jeg hælder mere til den side at tro på noget af det, som fremgår af vismændenes rapport, som klart og tydeligt siger, at der ikke er tendenser til, at vi får det store opsving i produktionen, det store opsving i investeringerne, som nogle inden for den socialdemokratiske regering har gjort sig til talsmand for.

Jeg vil godt lige beskæftige mig en smule med de fremtrædelsesformer, som den store arbejdsløshed faktisk har både for dem, der er arbejdsløse, og for dem, som går ude på arbejdspladserne og stadig væk har et arbejde. Den meget store ledighed, vi har, virker netop ikke bare på de arbejdsløse, den virker også i meget stor udstrækning på dem, der har arbejde. De, der har arbejde, bliver jævnlig udsat for forfølgelse; hvis der er for meget sygdom, skal det bruges til at presse lønnen yderligere. Man skal presse lønnen yderligere under trusler om virksomhedslukninger. Lønnen skal presses yderligere